

I U 1171/2017-41

ODLOČBA JE PRAVNO MOČNA
UPRavno sodišče RS, LJUBLJANA

24.5. 2021

Podpis pristojne
soodne osebe:

Joch

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije je v senatu, ki so ga sestavljali višji sodniki

svetnik *[redacted]* kot *[redacted]*
[redacted]

ob sodelovanju pravosodne svetnice *[redacted]* kot zapisnikarice, ki je o zadevi tudi poročala,

v upravnem sporu tožeče stranke: 1. *[redacted]*

2. *[redacted]*

3. *[redacted]*

4. *[redacted]*

6. *[redacted]*

7. *[redacted]*

8. *[redacted]*

9. *[redacted]*

zoper toženo stranko: **REPUBLIKA SLOVENIJA**, ki jo zastopa Informacijska pooblaščenka, Zaloška 59, Ljubljana,

zaradi dostopa do informacij javnega značaja,

o tožbi zoper odločbo Informacijske pooblaščenke št. 090-39/2017/4 z dne 24. 4. 2017 v zvezi z odločbo Banke Slovenije št. 26.00-0007/17-MP z dne 9. 1. 2017,

na seji 24. maja 2021

ODLOČILO:

- I. Tožbi se ugodi tako, da se izpodbijana odločba Informacijskega pooblaščenca št. 090-39/2017/4 z dne 24. 4. 2017 odpravi in se zadeva vrne toženi stranki v ponoven postopek.
- II. Tožena stranka je dolžna tožeči stranki povrniti stroške upravnega spora v znesku 347,70 EUR v roku 15 dni od vročitve te sodbe, od poteka tega roka dalje do plačila z zakonskimi zamudnimi obrestmi.

OBRAZLOŽITEV:

1. Banka Slovenije (organ prve stopnje, v nadaljevanju: BS) je dne 25. 7. 2016 prejela zahtevo tožnic (prosilik), za dostop do dnevni redov in zapisnikov sej Sveta BS iz točno določenih datumov v letu 2013. V zahtevi so prosilke zahtevale tudi druge dokumente, vendar je predmet tega sodnega postopka le odločitev, ki se nanaša na zavrnitev dostopa do dnevni redov in zapisnikov sej Sveta BS iz leta 2013.
2. Prvostopenjsko odločbo št. 26.00-0007/17-MP z dne 9. 1. 2017 je BS izdala v ponovljenem postopku. Z njo je prosilkam omogočila delni dostop do fotokopij zahtevanih dokumentov zaradi obstoja izjem do dostopa do informacij javnega značaja iz drugega odstavka 5.a člena Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (v nadaljevanju: ZDIJZ) ter 2., 3. in 11. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. Iz obrazložitve odločbe izhaja, da BS v ponovljeni postopek zaradi načela ekonomičnosti in proste presoje dokazov ni pozvala stranskih udeležencev, saj je ocenila, da njihova izjava ne bi vplivala na odločitev. Pri tem je razložila, zakaj je javen le del podatkov iz zahtevanih dokumentov. Pojasnila je, kakšne so možnosti dostopa do dokumentov po 328. členu Zakona o bančništvu (v nadaljevanju: ZBan-2) ter zaključila, da interes prosilk za razkritje zahtevanih podatkov ni večji od interesa javnosti in javne koristi. Zahtevani zapisniki in dnevni redi sej Sveta BS vsebujejo podatke, pridobljene v postopku nadzora nad bankami, hranilnicami in drugih s strani BS nadzorovanimi osebami. BS izvaja nadzor na podlagi ZBan-2 (prej ZBan-1) in Zakona o plačilnih storitvah in sistemih (v nadaljevanju: ZPlaSS). Upošteva te določbe, ni mogoče razkriti imen zadev iz dnevnega reda, sprejetih sklepov, poteka razprave in sej ter nekaterih osebnih podatkov, ker gre za zaupne podatke, vključno z zadevami, ki se nanašajo na nadzor. Imen zadev s področja nadzora ni mogoče razkriti, ker je iz njih razvidno, o katerih vprašanjih in v zvezi s katerimi nadzorovanimi osebami je povezana na seji sprejeta odločitev. Delni dostop do imen zadev ni mogoč. BS opravlja več vrst nadzora v skladu z 234. členom ZBan-2. Vse tako pridobljene oziroma izdelane informacije se označujejo kot zaupne informacije po 14. členu ZBan-2 in 47. členu Zakona o Banki Slovenije (v nadaljevanju: ZBS-1). V nekateri delih pa vsebuje zahtevana dokumentacija tudi podatke Evropske centralne banke (v nadaljevanju: ECB). BS z zaupnimi podatki ne more prosto razpolagati, razen, če oddelka 2.2.1 (členi 14. - 19.) in 8.6 (členi 274. - 278.) ZBan-2 ne določata drugače. ZBan-2 v 404. členu določa, da se do ureditve vsebine tega člena v zakonu, ki ureja dostop do informacij javnega značaja, dostop do informacij zavrne, če se nanaša na podatek, ki je pridobljen ali sestavljen zaradi nadzornega postopka BS, ki še teče, po zaključku tega postopka pa, če bi razkritje lahko povzročilo škodo banki ali drugi osebi ali, če bi to ogrozilo izvajanje nalog BS. Novela ZDIJZ-E, ki je začela veljati

8. 5. 2016, je izjemo dostopa do informacij javnega značaja iz 404. člena ZBan-2 uredila v drugem odstavku 5.a člena ZDIJZ. To določbo je treba uporabiti v povezavi z oddelkom 2.2.1, ki ureja informacije, ki jih BS pridobi ali sestavi v okviru nadzora in z oddelkom 8.6 ZBan-2, ki ureja razkritje oziroma objavo informacij v zvezi z nadzorom, in samo informacije iz tega poglavja so lahko javne. Ta oddelka sta implementirala Direktivo 2013/36/EU¹, ki od bančnega nadzornika zahteva varovanje zaupnosti podatkov, ki jih pridobi ob nadzoru in natančno določa osebe, katerim je dopustno razkriti zaupne podatke. Med temi osebami ni javnosti. Direktiva 2013/36/EU ureja razkritja informacij javnosti. Razkritja nadzornikov so urejena v členih 143. in 144. Direktive 2013/36/EU. V drugem odstavku 143. člena je tako določeno, da „informacije, objavljene v skladu z odstavkom 1, zadostujejo za smiselno primerjavo pristopov, ki so jih sprejeli pristojni organi različnih držav članic.“ Iz namena izhaja, da je pri odločanju o zakonitosti prakse BS pri izvajanju nadzora (vključno z razkrivanjem informacij) treba upoštevati tudi prakse centralnih bank tujih držav članic oziroma pravo EU. Razkritja bank določa del 8 Uredbe (EU) št. 575/2013². Posamezna razkritja so določena tudi v drugih členih teh dveh predpisov. Pomembnost varovanja zaupnosti podatkov, pridobljenih v bančnem nadzoru, je razvidna tudi iz 22. člena Uredbe Sveta (EU) št. 1024/2013³, kjer dostopa do zaupnih podatkov nimajo niti osebe, nad katerimi se izvaja nadzor. Da pravni okvir EU, ki ureja nadzor bank, ureja razkritje podatkov o nadzoru, izhaja tudi iz menja ECB v zvezi s predlagano novelo ZDIJZ (CON/2014/39) in ZBS-1 (CON/2015/8). V mnenjih ECB opozarja, da je obveznost razkritij podatkov o bankah urejena v predpisih EU in da okvir za posredovanje nadzorniških informacij določa pravo Unije. Primarnost prava EU in pravil, sprejetih na njegovi podlagi zahteva, da nacionalni zakoni o dostopu tretjih oseb do zaupnih dokumentov ne smejo privedi do kršitve ureditve zaupnosti v evropskem sistemu centralnih bank (37. člen Statuta ESCB). Izpostavljajo sodbo SEU št. C-140/13 v zadevi Annett Altmann z dne 12. 11. 2014, iz katere izhaja, da je za učinkovito delovanje nadzora potrebno, da se nadzorovanim subjektom in pristojnim organom zagotovi, da bodo zaupne informacije ostale zaupne, saj bi neobstoj takega zaupanja ogrozil nemoteno posredovanje zaupnih informacij, ki so potrebne za izvajanje nadzora. Tudi Sklep ECB z dne 4. 3. 2004 o dostopu javnosti do dokumentov ECB (ECB/2004/3) v 4. členu določa, da ECB zavrne dostop, če bi razkritje ogrozilo namen nadzorstvenih pregledov ali politiko Unije ali države članice v zvezi z bonitetnim nadzorom

1 DIREKTIVA 2013/36/EU EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES, Uradni list EU št. L 176 z dne 27. 6. 2013.

2 Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012, Uradni list EU št. L 176 z dne 27. 6. 2013.

3 UREDBA SVETA (EU) št. 1024/2013 z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko, Uradni list EU št. L 287 z dne 29. 10. 2013.

kreditnih institucij in drugih finančnih institucij. Tako tudi oddelka 2.2.1 in 8.6 ZBan-2 določata, da o razkritjih javnosti lahko odloča le bančni nadzornik. Da mora biti odločitev o ukrepih nadzora v rokah nadzornika izhaja tudi iz 68. člena Direktive 2013/36/EU, ki podeljuje pristojnost za odločanje o javni objavi sankcij nadzorniku. Tako kot Direktiva (EU) 575/2013 tudi ZBan-2 celovito ureja varovanje in razkrivanje podatkov pridobljenih ob bančnem nadzoru. Določbe drugega odstavka 5.a člena ZDIJZ je zato potrebno razumeti v kontekstu omenjene pravne ureditve EU. ZBan-2 v 16. členu BS prepoveduje posredovanje zaupnih informacij javnosti, saj javnosti oziroma posameznih oseb ni na taksativnem seznamu prejemnikov zaupnih informacij. Glede na oddelek 2.2.1 ZBan-2 praviloma podatkov pridobljenih ob nadzoru bank ni mogoče razkriti javnosti, v skladu z oddelkom 8.6 ZBan-2 pa je v določenih primerih dopustna javna objava podatkov nadzora. V skladu s prvim, drugim in tretjim odstavkom 277. člena ZBan-2 je BS praviloma dolžna razkriti le povzetke odločb o ukrepu, v izjemnih primerih pa celotno odločbo o ukrepih. Ni pa predpisano, da lahko BS razkrije druge informacije v zvezi z nadzorom, kajti kot pravna oseba javnega prava, ki ima javna pooblastila, lahko razkriva le tiste informacije, za katere tako določa zakon. Zahtevani prikriti podatki bank so zaupni podatki, pridobljeni v postopku nadzora banke v skladu s tretjim odstavkom 234. člena ZBan-2. Tudi ZPlaSS ima podobne določbe o varovanju podatkov pridobljenih v postopku izvajanja nadzora nad bankami (184. in 205. člen). Obveznost varovanja zaupnih informacij velja tudi za informacije, ki jih BS pridobi na podlagi izmenjave informacij z drugimi nadzornimi organi. Slovenska in evropska zakonodaja dajeta zaupnim informacijam BS status zaupnih informacij in ne informacij javnega značaja. Posledično je treba obstoj zaupnih informacij BS uvrstiti med tajne podatke ali pa poslovno skrivnost ter jih je potrebno varovati. Postopek nadzora predstavlja eno izmed prepovedi razkrivanja zaupnih podatkov po ZBan-2 ali ZPlaSS, zato je potrebno drugi odstavek 5.a člena ZDIJZ razlagati restriktivno. Ker nadzorni postopek še vedno poteka (konča se s prenehanjem dovoljenja za opravljanje bančnih storitev), je nepomembno, da se zahtevani zapisniki in dnevni redi nanašajo na leto 2013, saj je podana izjema iz drugega odstavka 5.a člena ZDIJZ. Z razkritjem zaupnih informacij BS bi bilo dolgoročno resno ogroženo tudi izvajanje nalog oziroma nadzora BS in bi nastala škoda tudi drugim osebam. Podatki pridobljeni oziroma sestavljeni v postopku nadzora so pridobljeni od banke na podlagi velikega zaupanja med nadzornikom in nadzorovano banko. Delovanje BS je razkrito le banki v obliki ukrepov. Tako pridobljeni podatki se interno obdelujejo in na njihovi podlagi BS načrtuje svoje ukrepanje. Razkritje zaupnih podatkov bank bi poslabšalo izvajanje nadzora in povzročilo manj sodelovanja in kritičnega razmišljanja prisotnih na sejah, kar bi vodilo do slabega vodenja oziroma politike BS pri drugih nalogah. Te informacije predstavljajo tudi poslovno skrivnost bank in poslovno skrivnost BS (izpolnjen je objektivni in subjektivno kriterij iz 39. člena ZGD-1). Zaupni podatki BS so poslovna skrivnost

gospodarske družbe. Nastala bi občutna škoda (banki, BS, bančnemu sistemu, državi), če bi za te podatke izvedela nepooblaščen oseb. Vsi zahtevani dokumenti imajo označbo zaupno. To so dokumenti za notranjo rabo organa, iz katerih izhaja postopek oziroma način dela organa, kot tudi njegova notranja politika. Sklep Sveta BS je del zapisnika seje tega organa in ponazarja stališča do posameznega vprašanja, ki ga obravnava organ. Zapisniki in dnevni redi predstavljajo sprejeto politiko oziroma pristop BS. Razkrivanje teh dokumentov bi povzročilo motnje pri delovanju oziroma dejavnosti organa in manj sodelovanja in kritičnega razmišljanja na sejah, vidne bi bile vse teme, ki jih BS obravnava, kako jih obravnava, kakšna so stališča članov sveta oziroma drugih prisotnih, kar bi privedlo do motenj v delovanju organa oziroma motenj pri izvajanju nadzora. Zahtevani dokumenti vsebujejo tudi osebne podatke, zato so ti zakriti na podlagi izjeme iz 3. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. Organ ob tehtanju interesov ugotavlja, da interes javnosti za razkritje dokumentov ni močnejši od interesa javnosti in javne koristi, da zahtevane informacije ostanejo tajne, poleg tega pa razkritja zaupnih podatkov ni mogoče sanirati.

3. Zoper prvostopenjsko odločbo so se tožnice pritožile, vendar je njihovo pritožbo Informacijska pooblaščenka (tožena stranka, v nadaljevanju: IP) zavrnila in odločila, da se njihova zahteva za povrnitev stroškov postopka zavrne (1. in 2. točka izreka). V obrazložitvi navaja, da se je omejila na presojo izjeme iz 3. in 11. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ in se ob ugotovitvi obstoja že ene izjeme od prostega dostopa do informacij ni opredeljevala do obstoja drugih izjem in do navedb tožnic glede teh drugih izjem. Niti se ni opredeljevala do navedb, ki se nanašajo na pravico dostopa do dokumentov, ki jo imajo oziroma bi morali imeti imetniki razlaščenih delnic in podrejenih finančnih instrumentov, saj so te navedbe irelevantne v postopku dostopa do informacij po ZDIJZ. Po pregledu vsebine obravnavanih dokumentov je ugotovila, da zahtevani dnevni redi sej vsebujejo navedbo tem, ki jih je organ obravnaval, da je iz zapisnikov sej razvidna vsebina obravnavanih zadev v smislu širše razprave in podrobnih razlogov za sprejete odločitve, ki izkazujejo, kako je organ razmišljal in presojal informacije na podlagi katerih je sprejemal odločitve, ki so vsebovane v obravnavanih dokumentih. Po vsebini gre torej za dokumente, ki se nanašajo na notranje delovanje organa, iz katerih bi bilo razvidno, kako je organ oblikoval politiko dela oziroma, kako je potekal postopek notranjega razmišljanja organa. Po Poslovniku Sveta BS so ti dokumenti dostopni le omejenemu krogu ljudi in jih organ obravnava kot zaupne v skladu s svojimi internimi pravili (10., 11. in 23. člen Poslovnika). Zahtevani dokumenti izpolnjujejo tako prvi pogoj (dokumenta, ki je bil sestavljen v zvezi z notranjim delovanjem oziroma dejavnostjo organov) kot tudi drugi pogoj (škodni test - njegovo razkritje bi povzročilo motnje pri delovanju oziroma dejavnosti organa), ki ju določa 11. točka prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, zato so izpolnjeni pogoji za zavrnitev dostopa do zahtevanih dokumentov na tej podlagi. IP je po

pregledu dokumentov ugotovil, da ti vsebujejo zaupne podatke po ZBS-1, ZBan-2, ZPlaSS, ZGD-1 ter zakonodaji in sodni praksi EU. Nekritično razkritje teh podatkov bi vplivalo na stabilnost finančnega oziroma bančnega sistema. Poleg tega bi bili razkriti tudi podatki, ki se nanašajo na Evrosistem (npr. podatki, pridobljeni od ECB), ki se nanašajo na način oblikovanja politike ravnanja oziroma odločanja organa, saj so v teh dokumentih povzete izjave oseb, ki so bile prisotne na sejah, zaradi česar je iz teh dokumentov razviden celoten potek sprejemanja odločitev organa. Podatki o tem, kaj in na kakšen način organ upošteva pri svoji odločitvi, po kakšni poti pride do določene odločitve in podobno, so nerazdružljivo prepleteni s podatki, ki so zaupne narave na podlagi predpisov RS in EU. Obrazložitev prvostopenjske odločbe je v tem delu dovolj konkretna, da se jo da preizkusiti. Ugotovljene motnje pri delu organa pa bi bile enake ne glede na starost oziroma aktualnost podatkov. V konkretnem primeru pa je poleg izjeme iz 11. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ podana tudi izjema iz 3. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ (varovani osebni podatki). Pri tem osebni podatki članov Sveta BS (javni funkcionarji) niso varovani osebni podatki. Delni dostop v večjem obsegu, kot je bil omogočen s prvostopenjsko odločbo, ni mogoče izvesti na način, da se izločijo zaupni podatki, poleg tega pa bi zahtevani dokumenti ob uporabi instituta delnega dostopa popolnoma izgubili svojo vrednost in smiselnost. Z uporabo delnega dostopa ni mogoče razkriti niti tistih podatkov, ki jih je Svet BS o posameznih sejah razkril v sporočilih za javnost, saj so v obravnavanih dokumentih le-ti prepleteni z drugimi podatki, ki so glede na 3. in 11. točko prvega odstavka 11. člena ZDIJZ zaupne narave. V postopku je organ pravilno upošteval temeljna načela upravnega postopka (načelo ekonomičnosti in načelo proste presoje dokazov) in morebitnih stranskih udeležencev ni pozval v postopek. Pri presoji, ali je izkazan javni interes za dostop do obravnavanih dokumentov na podlagi ZDIJZ, mora biti izkazan konkreten javni interes za konkreten dokument. Splošno sklicevanje tožnic, da je mogoče le na podlagi zahtevanih podatkov uspešno utemeljiti odškodninsko tožbo zoper organ na podlagi 350.a člena ZBan-1 ni dovolj tehten argument, ki bi presegel razloge, na katerih temelji opredelitev izjeme od prostega dostopa v konkretnem primeru. Tožnice niso konkretno navedle razlogov, zakaj je interes javnosti po večji transparentnosti izražen prav za dokumente, ki so predmet presoje, saj so izhajale iz prepričanja, da bi morala biti celotna vsebina v teh dokumentih javna, kar pa ni v skladu s pomenom in smislom instituta testa interesa javnosti, ki je vezan na konkretni primer. Glede na navedeno je IP ugotovil, da v konkretnem primeru interes javnosti za razkritje informacij, ki je predmet presoje in predstavlja izjemo po 3. oziroma 11. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, ni večji od interesa, zaradi katerega so ti podatki zavarovani kot varovani osebni podatki oziroma

notranje delovanje organa. Posledično niso izpolnjeni pogoji za razkritje informacij, ki so predmet presoje, na podlagi drugega odstavka 6. člena ZDIJZ. IP je zavrnil tudi zahtevo tožnic za povrnitev stroškov postopka, ker glede na določbo 113. člena ZUP ta ni utemeljena.

4. Tožnice vlagajo tožbo iz razloga zmotne uporabe materialnega prava, bistvenih kršitve določb postopka ter zmotne in nepopolne ugotovitve dejanskega stanja (1. - 3. točka prvega odstavka 27. člena Zakona o upravnem sporu, v nadaljevanju: ZUS-1). BS jim je posredovala informacije na podlagi ugodilnega dela 1. točke izreka svoje odločbe. Pri tem gre zgolj za formalno (ne pa vsebinsko) ugoditev zahtevi tožnic. Na vabilu in zapisniku seje z dne 10. 12. 2013 je razkrila le točke dnevnega reda, ki se tičejo finančnega poslovanja, finančne stabilnosti in finančne statistike, zakrila pa je točke dnevnega reda, ki so se nanašale na nadzor bančnega sistema. Prekrila je tudi osebe, ki so poleg članov Sveta BS prisotne na seji in verjetno tudi sklepe, ki jih je sprejel Svet BS. V skladu z določbo 31. člena ZDIJZ izpodbijajo 1. in 2. točko izreka odločbe IP (o zavrnitvi pritožbe in da se njihova zahteva za povrnitev stroškov postopka zavrne). V zavrnilnem delu pa izpodbijajo tudi odločbo BS, saj je njihov pravni položaj poseženo že s to odločbo. V tožbi in pripravljalni vlogi vztrajajo, da v konkretnem primeru ni podan nobeden izmed pogojev iz 11. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. Če pa bi se ugotovilo, da zahtevane informacije izhajajo iz notranjega delovanja BS, pa tožena stranka in BS nista „onkraj dvoma“ izkazali, da bi razkritje povzročilo motnje pri delovanju BS. Vprašljivo je, ali bi z razkritjem dokumentov iz leta 2013, nastale motnje pri delovanju današnjega Sveta BS. Izid škodnega testa v konkretnem primeru gre v prid pravice javnosti, da se seznanijo s podatki iz zahtevanih dokumentov. Državljanji imajo pravico vedeti, po kakšnem postopku se je sprejela odločitev o izrednih ukrepih in katere okoliščine je Svet BS upošteval pri odločitvi o dokapitalizaciji šestih slovenskih bank (~~Banka za poslovne in banke, Družnomoškovska banka, Vipava banka, Družnomoškovska banka~~). Kakšna je bila politika delovanja v letu 2013 nima nobenega vpliva na to, kakšna je politika delovanja tega organa sedaj. V tem delu je odločba neobrazložena. Določen povzetek sej Sveta BS, ki jih zahtevajo tožnice, je bil objavljen na spletni strani BS, kar pomeni, da je del zahtevanih informacij javnosti že razkrit. Tožnice domnevajo, da so se na sejah Sveta BS obravnavale tudi teme, ki so se nanašale na sanacijo bančnega sistema, ki je zaključena. Sestava Sveta BS je danes bistveno drugačna, kot je bila v času, v katerem so nastali zahtevani dokumenti. Notranje razmišljanje ne more biti absolutno varovano, saj ima odprtost oziroma dostopnost javnosti do načina razmišljanja organa določeno prednost, saj to lahko stimulira člane Sveta BS, da bolj temeljito razmislijo o svojih predlogih. Odprtost lahko tudi poveča javno zaupanje v delo BS. Razkritje je nujno, da se preveri, ali je organ pri svojih odločitvah ravnal skrbno. Zaupanje bank v organ nima odločilnega pomena, zaradi katerega bi bilo, če bi bilo to zaupanje porušeno, moteno delovanje BS. BS pri

izvajanju zakonskih nalog izvaja oblastveno funkcijo centralnega bančnega organa, ki mu omogoča, da od poslovnih bank pridobiva informacije ne glede na njihovo voljo in stopnjo zaupnosti (13. člena ZBS-1). Navedbe tožene stranke o posledicah razkrivanja zaupnih informacij so neupoštevne, saj se ne nanašajo na konkretne specifične zahtevane informacije, temveč pavšalno na vse zaupne podatke, ki jih BS pridobi v postopku bančnega nadzora. Razkritje več let starih informacij o sanaciji bančnega sistema, v okviru katerega so bili izredni ukrepi že izvedeni, tudi ne more vplivati na trenutno cenovno stabilnost RS. Glede izjeme iz 3. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, navajajo, da nimajo nobenih interesov do dostopa do osebnih podatkov in da se ti zlahka prekrijejo in to ne more biti razlog za zavrnitev zahteve tožnic za dostop do ostalih podatkov. Tožena stranka je tudi napačno ugotovila dejansko stanje, ko se potem, ko je zaključila, da obstajata izjemi iz 3. in 11. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, ni opredelila do ostalih navedb tožnic iz pritožbe. Zato obrazložitev nima vsebine, ki jo določa 214. člen ZUP in gre za absolutno bistveno kršitev pravil postopka (7. točka drugega odstavka 237. člena ZUP). Tožena stranka se ni opredelila od pritožbenih navedb glede neobstoja izjeme iz drugega odstavka 5.a člena in 2. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. Pri tehtanju interesa javnosti je treba ugotoviti, da bi razkritje zahtevanih podatkov širši javnosti imelo zelo veliko vrednost za izvedbo odškodninskih postopkov, ki jih bodo oškodovanci, ki so bili prizadeti zaradi izrednih ukrepov prenehanja kvalificiranih obveznosti banke, ki jih je BS izrekla šestim slovenskim bankam, sprožili zoper osebe, ki so odgovorne za nastalo škodo. Zahtevani dokumenti so dokumenti, na podlagi katerih bo mogoče ugotoviti dejansko stanje v zvezi s tem, ali in če, kako in zakaj, je v slovenskem bančnem sistemu lahko prišlo do tako globoke „bančne luknje“, prizadetim imetnikom kvalificiranih obveznosti bank pa bo tako omogočeno, da bodo lahko sprožili ustrezne odškodninske postopke po 350a. členu ZBan-1. Zaradi interesa širše javnosti pa bi bilo zahtevane podatke treba razkriti zaradi ugotavljanja ali so bili pogoji za izrek izrednih ukrepov šestim slovenskim bankam sploh podani. Odločbe o izrekih izrednih ukrepov, izrečenih šestim slovenskim bankam, je sprejel Svet BS na seji 17. 12. 2013 (za [redacted] dne 16. 12. 2014), zato domnevajo, da je Svet BS tekom celega leta 2013 na svojih sejah obravnaval gradiva, na podlagi katerih so se nato v decembru 2013 sprejele sporne odločbe o izrednih ukrepih. Svet BS je bil močno vpleten v sanacijo bančnega sistema in je v njej aktivno sodeloval. Tožena stranka je izvedla t.i. škodni test ob nepopolno ugotovljenem dejanskem stanju, zaradi česar je prišla do napačnih zaključkov. Gre za javni denar, ki je bil namenjen za sanacijo bank, pri čemer je javni interes še toliko bolj izkazan, ker obstoji sum, da je pri izvedbi bančne sanacije prišlo do storitve kaznivih dejanj pri opravljanju javnih funkcij. Korist javnega razkritja zahtevanih dokumentov je bistveno večja od škode, ki bi jo posamezne ustanove ali osebe lahko imele z razkritjem. Ogrožene so pravne koristi in interesi državljanov RS, zaradi katerih bi tožena stranka morala ugotoviti, da je interes

javnosti večji od interesa varovanja (ne)motenega delovanja BS. Ker tožena stranka tega ni upoštevala, je napačno uporabila materialno pravo (drugi odstavek 6. člena ZDIJZ). Ustavno sodišče RS je v odločbi št. U-I-295/13-260 z dne 19. 10. 2016 sprejelo stališče, da je bila imetnikom kvalificiranih obveznosti bank (tudi tožnicam), katerim je BS izrekla izredne ukrepe prenehanja kvalificiranih obveznosti bank, zaradi pomanjkanja dostopa do dokumentov in informacij, na podlagi katerih so bili izredni ukrepi izrečeni, oziroma njihove neenakosti v postopku, kršena pravica do sodnega varstva iz 23. člena URS. Odločilo je tudi, da je 350.a člen ZBan-1 v neskladju z URS, ker ne zagotavlja učinkovitega sodnega varstva. Iz te odločbe izhaja, da mora biti tožnicam omogočen vpogled v vse informacije, tj. vse listine, ki so v zvezi z izbrisom ali konverzijo in s katerimi je razpolagala BS v času izreka izrednih ukrepov. Mednje pa spadajo tudi zahtevani dnevni redi in zapisniki sej Sveta BS. BS je kršila pravila postopka tudi, ker ni sledila napotkom IP in ni v ponovljeni postopek povabila vseh subjektov, na pravice katerih bi lahko vplivala odločitev v konkretnem primeru. Tožena stranka tega ni popravila, zato je storila absolutno bistveno kršitev pravil upravnega postopka po 3. točki drugega odstavka 237. člena ZUP. Izpodbijajo tudi 2. točko izreka odločbe IP, kjer je bilo odločeno o stroških postopka, saj menijo, da je tožena stranka neutemeljeno zavrnila njihovo pritožbo. Sodišču predlagajo, da tožbi ugodi ter izpodbijano odločbo IP v 1. in 2. točki izreka ter odločbo BS v 1. in 2. točki izreka v zavrnilnem delu odpravi in odloči, da se zahtevi prosilk ugodi ter se jim omogoči neomejen dostop do zahtevanih informacij oziroma podredno, da izpodbijani odločbi odpravita in zadevo vrne BS v nov postopek, v obeh primerih pa naloži toženi stranki, da tožnicam povrne vse stroške postopka pred toženo stranko in stroške upravnega spora v roku 8 dni, v primeru zamude skupaj z zakonskimi zamudnimi obrestmi. Tožnice so vložile tudi več pripravljanih vlog, v katerih ponavljajo svoja stališča. Dodajajo, da je izjema iz 11. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ izključena, ko gre za porabo javnih sredstev, za kar gre pri sanaciji bank, in za podatke, povezane z opravljanjem javne funkcije. Pri dokapitalizaciji bank leta 2013 je šlo za izjemne okoliščine, zato se morajo zahtevani dokumenti obravnavati kot dokument, v zvezi s katerim so podane izjemne okoliščine za razkritje. Glede na določbo 1. alineje tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ je javno vse, kar je povezano s porabo javnih sredstev (sodba in sklep VSRS opr. št. X Ips 489/2007 z dne 10. 1. 2008). Sklicevanje BS na ureditev dostopa do informacij javnega značaja v ECB je brezpredmetno tudi iz razloga, ker sklepa ECB z dne 4. 3. 2004 in z dne 21. 1. 2015, določata pogoje za razkritje dokumentov, ki jih je sestavila BS kot slovenska centralna banka.

5. V odgovoru na tožbo tožena stranka poudarja, da je primarno pomembna narava informacij, ki jih vsebuje obravnavani dokument, šele podrejeno pa se presojuje (spremenljive) dodatne okoliščine, ki bi lahko vplivale na odločitev o vprašanju, ali gre za prosto dostopne informacije javnega značaja. Niti dejstvo, da se je

spremenila sestava Sveta organa, niti dejstvo, da je postopek sanacije bančnega sistema zaključen, ne more vplivati na odločitev, da bi bile motnje, ki bi nastale pri delovanju organa zaradi razkritja obravnavanih informacij, večje od pravice javnosti, da se seznanijo s temi informacijami. Ta odločitev je namreč neločljivo povezana oziroma pogojena s tem, da dokumenti temeljijo na podatkih, ki morajo v osnovi ostati zaupni. Obveščanju javnosti je namenjeno komuniciranje na način, ki je predviden v Poslovniku Sveta BS, podrobnejši podatki iz sej, pa glede na naravo informacij, niso namenjeni širši javnosti, ker bi njihovo razkritje povzročilo motnje pri delovanju organa. Vsi podatki v zahtevanih dokumentih so med seboj neločljivo povezani. Ugotavljanje nepravilnosti pri reševanju slovenskih bank je primarno v pristojnosti nadzornih organov in organov pregona, ki imajo pravico dostopa do vse dokumentacije. Javnost pa lahko na tem področju izvaja nadzor v takem obsegu, kot ji ga dopuščajo določbe ZDIJZ in drugih predpisov, ki urejajo dostop do dokumentov oziroma informacij v zvezi z delom organa. V obravnavanih dokumentih tudi ni podatkov, ki se nanašajo na nepovratno porabo javnih sredstev, niti ni podatkov, ki bi bili neposredno povezani z opravljanjem javne funkcije v smislu 1. alineje tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ. Predlaga, da sodišče tožbo v celoti zavrne.

6. Odgovor na tožbo in več pripravljanih vlog je vložila tudi stranka z interesom (BS). Meni, da je glede na sodbo VSRS I Up 731/2005 pri presoji dostopa do informacij javnega značaja potrebno upoštevati določbe zakona, ki ureja določeno področje izvrševanja javnih nalog, če ta morda vsebuje prepoved posredovanja določenih podatkov (zaupnost podatkov). To pomeni, da je potrebno v konkretnem primeru upoštevati tudi določbe ZBan-2 in ustavno odločbo U-I-295/13/260 z dne 19. 10. 2016. Zahtevani zapisniki niso namenjeni javnosti, BS pa redno obvešča javnost o svojem delovanju preko spletnih strani. Prav tako pa je preko spletne strani obvestila javnost tudi o podrobnostih izvedenih izrednih ukrepov. BS lahko razkrije zaupne informacije le v primeru izjem, ki jih ZBan-2 določa v členih 14.-19., te člene pa je treba upoštevati pri razkrivanju podatkov po ZDIJZ. Zakon o bančništvu in evropski predpisi posebej urejajo zaupnost podatkov na tem področju, kar pomeni, da sta nacionalni in evropski zakonodajalec glede na dosedanje izkušnje in razprave ocenila, da je potrebno varovati podatke finančnega sistema zaradi zagotavljanja stabilnosti izvajanja nadzora s strani BS. Zato v tem primeru ni potrebno presojati, ali bi razkritje dokumentov/podatkov o notranjem delovanju organa povzročilo motnje pri delovanju oziroma dejavnosti BS. V konkretnem primeru je to presojo opravil že zakonodajalec. Strogo varovanje zaupnih podatkov je namenjeno varovanju konkurenčnosti strank banke, bank in gospodarstva oziroma finančnega sistema države/EU. Treba je ločiti med zapisniki sej, ki predstavljajo interno gradivo in dokumenti, ki predstavljajo realizacijo določenega sklepa seje, kot so npr. izdane odločbe o izrednih ukrepih, ki so bile in so še objavljene na spletni strani BS. Iz objavljenih odločb o izrednih

ukrepih lahko državljani razberejo, po kakšnem postopku je bila sprejeta odločitev o izrednih ukrepih in katere okoliščine so bile upoštevane pri odločitvi o dokapitalizaciji bank. Na spletni strani BS so objavljeni vsi za javnost relevantni podatki. Odločbe o izrečenih ukrepih, ki so bile podlaga za razveljavitev delnic in podrejenih finančnih instrumentov in dokapitalizacijo bank, so že dolgo javne in objavljene tudi na spletni strani BS. Zapisniki sej Sveta BS niso bili podlaga za izvedbo teh operacij in niso nikoli bili izdelani za zunanje osebe.

K I. točki izreka:

7. Tožba je utemeljena.
8. V obravnavani zadevi je BS zahtevo tožnic za posredovanje dnevnih redov in zapisnikov sej Sveta BS iz točno določenih datumov v letu 2013 zavrnila na več pravnih podlagah, pri čemer se je sklicevala med drugim na razloge iz drugega odstavka 5.a člena ZDIJZ, na različna določila ZBan-2 in ZPlaSS ter na izjeme iz 2., 3. in 11. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. IP pa je kot drugostopenjski organ zavrnitev pritožbo tožečih strank utemeljil izključno na obstoju izjem iz 3. in 11. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ.⁴ Pravilnost ugotovljenega obstoja izjeme iz drugega odstavka 5.a člena ZDIJZ⁵ ni presojal, saj je ocenil, da mu ob obstoju izjem z prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, tega ni potrebno narediti.
9. Tožnice izpodbijajo odločitev, da podatki, za katere je BS odločila, da se jih prekrije in ki so navedeni v 1. točki izreka odločbe BS, pomenijo izjemo od prosto dostopnih informacij javnega značaja. Pri tem tožnice ne izpodbijajo dela glede varovanih osebnih podatkov in izjemo iz 3. točke prvega odstavka 6. člena, za katero v tožbi izrecno navajajo, da nimajo interesa za dostop do teh osebnih podatkov. Med strankama pri tem ni sporno, da predstavljajo zahtevani dokumenti

4 Po 3. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ organ prosilcu zavrne dostop do zahtevane informacije, če se zahteva nanaša na osebni podatek, katerega razkritje bi pomenilo kršitev varstva osebnih podatkov v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov, po 11. točki istega določila pa, če gre za podatek iz dokumenta, ki je bil sestavljen v zvezi z notranjim delovanjem oziroma dejavnostjo organov, in bi njegovo razkritje povzročilo motnje pri delovanju oziroma dejavnosti organa. Ta določila je treba upoštevati tudi z določilom drugega in tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ.

5 To določilo ureja izjeme v zvezi s postopki in varovanjem virov. Prvi odstavek 5a. člena ZDIJZ določa, da organ prosilcu zavrne dostop do zahtevane informacije ali njeno ponovno uporabo, če se zahteva nanaša na podatek, glede katerega je dostop v skladu z zakonom prepovedan ali omejen tudi strankam, udeležencem ali oškodovancem v sodnem, upravnem ali z zakonom določenem nadzornem postopku.

Drugi odstavek tega člena pa določa, da organ prosilcu zavrne dostop do zahtevane informacije ali njeno ponovno uporabo, če se zahteva nanaša na podatek, ki je pridobljen ali sestavljen zaradi nadzornega postopka, ki ga v skladu z zakonom vodi Banka Slovenije, organ, pristojen za nadzor trga vrednostnih papirjev ali zavarovalniški nadzor, ali drug nadzorni organ, specializiran za finančni nadzor, če je nadzorni postopek še v teku. Ko je postopek nadzora zaključen, organ lahko zavrne dostop ali njeno ponovno uporabo tudi, če bi razkritje zahtevane informacije povzročilo škodo drugi osebi ali če bi to resno ogrozilo izvajanje drugih zakonskih nalog nadzorne institucije, ki je vodila postopek.

informacijo javnega značaja. Sporno ni niti dejstvo, da je BS zavezana posredovati informacije javnega značaja na podlagi 1. člena ZDIJZ, saj gre za pravno osebo javnega prava (drugi odstavek 1. člena ZBS-1) in da BS z dokumenti, ki so predmet izreka prvostopenjske odločbe, razpolaga. Med strankama tudi ni sporno, da se zahtevani dokumenti nanašajo na podatke o bančnem nadzoru in da so bila poročila o izvedenih nadzorih javno objavljena⁶. Preden se sodišče opredeli, ali je med strankama ostalo kakšno vprašanje v zvezi s pravno relevantnim dejanskim stanjem sporno, pa mora najprej presoditi, ali je tožena stranka pravilno materialno-pravno opredelila okvir spora.

10. Izjeme, kdaj se dostop do informacij javnega značaja omeji, so za različne situacije določene v 5.a, 6. in 6.a⁷ členu ZDIJZ. Ko gre za zavezanca po 1. členu ZDIJZ, mora tožena stranka najprej preveriti ali se za konkretnega zavezanca uporablja določilo 5.a člena ZDIJZ in šele ob ugotovitvi, da omenjeno določilo ne pride v poštev, lahko tožena stranka preide na uporabo prvega odstavka 6. člena ZDIJZ v zvezi z drugim ali/in tretjim odstavkom 6. člena ZDIJZ. Navedeno postopanje je potrebno iz razloga, ker so izjeme iz 5.a člena ZDIJZ drugače urejene za določene pravne subjekte glede na izjeme določene v 6. členu ZDIJZ in ker je določba 5.a. člena ZDIJZ specialna določba glede na 6. člen ZDIJZ. Določba drugega odstavka 5.a člena ZDIJZ je še specialnejša glede na določbo prvega odstavka istega člena. Pri tem mora organ v primeru situacije iz prvega stavka drugega odstavka 5.a člena ZDIJZ postopati drugače kot v primeru situacije iz drugega stavka drugega odstavka 5.a člena ZDIJZ, kjer organ, če je eden od navedenih pogojev utemeljeno izkazan, „lahko“⁸ zavrne dostop do informacije in torej ne velja absolutna prepoved, kot v primeru situacije iz prvega stavka drugega odstavka člena 5.a. ZDIJZ⁹.
11. Glede na to, da je v predmetni zadevi zavezanec BS, ki je izrecno omenjena med organi, specializiranimi za finančni nadzor, iz drugega odstavka 5.a. člena ZDIJZ, ni jasno, zakaj tožena stranka ni uporabila določila 5.a člena ZDIJZ, ki bi ga brez dvoma morala, ampak se je oprla na 11. točko prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. Tožeče stranke tako utemeljeno ugovarjajo, da se tožena stranka ni opredelila do vseh pritožbenih ugovorov - tudi glede obstoja izjeme iz 5.a člena ZDIJZ, ampak

6 Celovito poročilo o skrbnem pregledu bančnega sistema je dostopno na spletni strani BS.

7 Za konkretni primer člen 6.a ZDIJZ, ki določa kateri so javni podatki poslovnih subjektov pod prevladujočim vplivom oseb javnega prava, ni relevanten, saj BS ni oseba pod prevladujočim vplivom oseb javnega prava.

8 Sodišče je dalo že v sodbi opr. št. I U 1112/2017 z dne 3. 10. 2018 jezikovno razlago besedila drugega odstavka 5.a člena ZDIJZ, da zakon pri zaključenih postopkih nadzora dopušča tudi izjeme, ki v tem določilu niso izrecno navedene, kar pomeni, da lahko zahtevo zavrne ne le v primeru, „če bi razkritje zahtevane informacije povzročilo škodo drugi osebi...“, ampak tudi v drugih primerih. Kaj pomeni „v drugih primerih“ pa mora organ ugotoviti in obrazložiti v vsakem konkretnem primeru.

9 Na določbo drugega stavka drugega odstavka 5.a člena ZDIJZ je treba gledati kot na specialno določbo glede na določbo 11. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. To pa pomeni, da je v takem primeru treba najprej presoditi, ali je zavezanec ustrezno utemeljil, da bi razkritje zahtevane informacije povzročilo škodo drugi osebi oziroma če bi razkritje resno ogrozilo izvajanje drugih zakonskih nalog BS.

je tožena stranka kar preskočila uporabo člena 5.a ZDIJZ in je prešla na test javnega interesa na podlagi 11. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. Za pravilno uporabo testa javnega interesa so namreč potrebna pravno relevantna dejstva, ki pa jih je mogoče ugotavljati (in tehtati) samo na podlagi pravilno opredeljene materialno pravne podlage spora. Tožena stranka v postopku ni ugotovila, ali je bil v času izdaje izpodbijane odločbe nadzorni postopek končan, kajti če nadzorni postopek še ni bil končan, ne pride v poštev nobeno tehtanje javnega interesa. Če pa je bil postopek nadzora zaključen, pa bi tožena stranka lahko zavrnila dostop do zahtevanih podatkov, če bi razkritje povzročilo škodo drugi osebi, ali če bi to resno ogrozilo izvajanje drugih zakonskih nalog nadzorne institucije, ki je vodila postopek. V tem tehtanju, kjer je na eni strani ustavna pravica prosilca iz drugega odstavka 39. člena Ustave in javni interes po transparentnosti delovanja državnih subjektov, na drugi strani pa v drugem odstavku člena 5.a ZDIJZ omenjene pravno zavarovane dobrine, tožena stranka lahko *mutatis mutandis* oziroma smiselno uporabi tudi kriterije iz drugega in tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ, vključno s tem, ali je šlo za porabo javnih sredstev, vendar pa mora ob tem upoštevati tudi, ali gre v predmetni zadevi za izvajanje prava EU. To pa je druga bistvena okoliščina, ki je ostala nerazčiščena, in ki zamejuje materialno-pravni okvir spora. Tožena stranka v postopku ni ugotavljala, ali prosilci zahtevajo dokumente, ki vsebujejo podatke ECB ali ne oziroma, na kateri pravni podlagi gre v konkretnem primeru za izvajanje prava EU, na katerega se je tožena stranka sicer pavšalno sklicevala.

12. Če za predmetni spor velja tudi pravo EU, potem je treba vse že omenjene določbe ZDIJZ pri testu javnega interesa, uporabiti tako, da njihova uporaba, vključno z ustavno-sodno prakso,¹⁰ ni v nasprotju s konkretnimi določbami sekundarnega in/ali primarnega prava EU.
13. Obveznost varovanja zaupnih informacij sicer nedvomno velja tudi za informacije, ki jih BS pridobi v okviru izmenjave informacij z Evropskim bančnim organom (evropski nadzorni organ, v nadaljevanju EBA), Evropskim organom za vrednostne papirje in trge, Evropskim odborom za sistemska tveganja, nadzornimi organi Republike Slovenije ali pristojnimi organi drugih držav članic, vključno z Evropsko centralno banko (v nadaljevanju: ECB), kadar izvaja pooblastila pristojnega organa v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 (peti odstavek 14. člena ZBan-2). Iz zakonodaje in javno dostopnih podatkov izhaja, da je za skupno regulacijo bank v okviru evropske bančne unije vzpostavljen centraliziran nadzor bank v euroobmočju. Ta vključuje med drugim vzpostavitev enotnega mehanizma nadzora (v nadaljevanju: EMN) leta 2014, ki je prevzel večino nadzornega dela nacionalnih organov. Za EMN je pristojna ECB, v njej pa tesno sodelujejo tudi sodelujoče države članice euroobmočja. Za delovanje EMN je bila prejeta Uredba Sveta (EU) št. 1024/2013 z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se

¹⁰ Odločba Ustavnega sodišča v zadevi U-I-295/13-260 z dne 19. 10. 2016.

nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko (t.i. Uredba o EMN) in s katero je ECB nanjo prenesene naloge prevzela s 4. 11. 2014 ter Okvirna uredba¹¹ o EMN, ki je za že uvedene nadzorniške postopke določila, da je zanje pristojen organ, ki nadzor prevzame (člena 149 in 48 Okvirne uredbe o EMN). Že pred tem je EU vzpostavila enotni regulativni in nadzorni okvir za celotni bančni sektor EU preko EBA. Če drži, da se dokumenti, ki so jih v tem postopku zahtevale tožnice, nanašajo (po navedbah BS) tudi na podatke ECB, so to torej dokumenti, pri katerih je v postopku odločanja o dostopu do informacij javnega značaja treba upoštevati tudi relevantno pravo EU. Vendar pa je ECB na podlagi zgoraj navedenih določb, na katere se sklicuje organ prve stopnje v svoji odločbi, začela izvajati naloge iz Uredbe o EMN šele v letu 2014. Zato bo tožena stranka morala glede tega v ponovljenem postopku ugotoviti, ali se zahtevani informacije javnega značaja nanašajo na dokumente ECB (npr. arhive ECB) ali ne, oziroma, če gre v predmetni zadevi za izvajanje prava EU.

14. Zaradi bistveno neustrezne in pomanjkljive obrazložitve glede materialno-pravnega okvira spora ter napačne uporabe materialnega prava, zaradi česar je bilo pravno relevantno dejansko stanje napačno opredeljeno, je sodišče tožbi ugodilo na podlagi 4. in 3. točke prvega odstavka 64. člena ZUS-1 (1. in 2. točka prvega odstavka 27. člena ZUS-1). Sodišče je v skladu s 1. in 2. odstavkom 59. člena ZUS-1 odločilo na seji senata brez izvedbe glavne obravnave, ker je že na podlagi izpodbijanega akta in tožbe ter upravnih spisov očitno, da je potrebno izpodbijani akt odpraviti, pri čemer pa je stranski udeleženec, ki je sodeloval v upravnem sporu, hkrati tudi prvostopenjski organ, tako da udeležba stranskega udeleženca ni bila omejena na upravni spor; napačen materialno-pravni okvir v izpodbijani odločbi pa tudi ne dopušča opredelitve spornosti dejanskega stanja med strankama.¹² Ob tem je sodišče upoštevalo tudi kriterije za to, kdaj je obvezno razpisati glavno obravnavo v upravnem sporu v zvezi s 6. členom Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin iz sodbe Velikega senata Evropskega sodišča za človekove pravice v zadevi Ramos Nunes de Carvalho E Sá v. Portugal.¹³

K II. točki izreka:

15. Povrnitev stroškov postopka v upravnem sporu je urejena v določbi 25. člena

11 Uredba (EU) št. 468/2014 Evropske centralne banke z dne 16. aprila 2014 o vzpostavitvi okvira za sodelovanje znotraj enotnega mehanizma nadzora med Evropsko centralno banko in pristojnimi nacionalnimi organi ter z imenovanimi nacionalnimi organi (okvirna uredba o EMN) (ECB/2014/17).

12 Glej mutatis mutandis sodbo Vrhovnega sodišča v zadevi X Ips 21/2021 z dne 12. 5. 2021, odst. 23.

13 App. no. 55391/13, 57728/13 and 74041/13, 6. 11. 2018, odst. 190 točka a. in b., odst. 191, točke a., b. in c.

ZUS-1. Če sodišče tožbi ugodi, se tožeči stranki glede na opravljena procesna dejanja in način obravnavanja zadeve prisodi pavšalni znesek povračila stroškov, v skladu s Pravilnikom o povrnitvi stroškov tožniku v upravnem sporu (tretji odstavek 25. člena ZUS-1). Tožbo so tožnice vložile po odvetniku.

16. Ker je bila zadeva rešena na seji, tožnice pa so v postopku imele pooblaščenca, ki je odvetnik, se mu priznajo stroški v višini 285,00 EUR (drugi odstavek 3. člena Pravilnika) skupaj z zahtevanim 22 % DDV v višini 57,00 EUR, ter 2% materialni stroški v višini 5,7 EUR, kar skupaj znaša 347,70 EUR. Zakonske zamudne obresti od stroškov postopka tečejo od poteka roka za njihovo prostovoljno plačilo (prvi odstavek 299. člena Obligacijskega zakonika).

PRAVNI POUK:

Pritožba zoper to sodbo ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Ljubljana, 24. maj 2021

Predsednica senata:

mag. Darinka Dekleva Marguč, l.r.

Mag. Darinka Dekleva Marguč, l.r.
Predsednica senata
Poch